
[2019-31-RE](#)

CAUSA 2019-31-RE

(Quintana Creus i d'altres c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 201-2019. Recurs d'empara

Aute de l'11 de juliol del 2019

BOPA núm. 63, del 24 de juliol del 2019

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 27 de juny del 2019, per la representació processal dels Srs. Amadeu Quintana Creus, Héctor Alonso Rengel, Jaime Biosca Puig, Maria Luisa Morassutti Fabris, Santiago Antonio Cardoso, Juan Ignacio Cardoso i Gabriel Pissani i de les societats PACIFIC REAL ESTATE, LLC, COLL DE JOU 1216, SLU, GFLAND, SLU, PROFESSIONAL LAW, LTD, MULTIPLE HOLDINGS LIMITED i SUNTRAS, SA, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 17 de juny del 2019 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2019-31-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 17 de juny del 2019;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Arguments dels recurrents

- Aquesta part no comparteix el raonament emprat pel Tribunal Constitucional per inadmetre a tràmit el seu recurs, ja que allò que havia denunciat era una manca de fonamentació de les resolucions judicials impugnades i no pretenia acudir al Tribunal Constitucional com a una tercera instància.

- Considera que l'AREB no té competència per bloquejar els actius bancaris, atès que ni la Llei 8/2015, ni la Directiva europea 2014/59/UE, ni el Decret del 16 de març del 2015 li atribueixen aquesta competència.

- Per consegüent, manifesta que en les resolucions impugnades no existeix cap suport legal per bloquejar els actius, i únicament s'efectuen deduccions a l'empara d'un conjunt de disposicions normatives, a la vegada que afirma que solament la UIFAND i l'autoritat judicial poden portar a terme el bloqueig.

- D'acord amb l'article 372 del Codi penal s'ha dictat una resolució arbitrària en un afer administratiu per manca de competència i es confon la denúncia de prevaricació amb la impugnació de la decisió de l'AREB davant la jurisdicció administrativa, alhora que al no pronunciar-se sobre els motius, s'incorre en incongruència omissiva i es vulnera el dret fonamental a la jurisdicció de l'article 10 de la Constitució i de l'article 6 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que estimi aquest recurs de súplica i que, en el seu dia, atorgui l'empara sol·licitada.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. Aquest Tribunal Constitucional s'ha pronunciat en reiterades ocasions sobre la naturalesa i la funció del recurs de súplica (veg. p. ex. les causes 2012-29-RE, 2013-24-RE, 2014-38-RE, 2016-11-RE, 2016-59-RE, 2018-3-RE, 2018-7-RE i 2018-19-RE).

2.2. D'acord amb la jurisprudència constant del Tribunal Constitucional, l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació, per part del recurrent, d'elements de fet o de dret que no hagin pogut ser tinguts en compte en la decisió constitucional impugnada.

2.3. La representació processal dels recurrents empra el recurs de súplica per reiterar les mateixes vulneracions al·legades en el seu recurs d'empara, a les quals aquest Tribunal va donar contesta individualitzada. En particular, assenyala que no s'ha emprat el Tribunal Constitucional com a una tercera instància i insisteix en què no s'ha efectuat cap pronunciament que de forma expressa i directa resolgui els motius d'apel·lació formulats.

Així, exposa que respecte del delictes de prevaricació ha sustentat que l'AREB no té competència per bloquejar els actius bancaris, atès que ni la Llei 8/2015, ni la Directiva europea 2014/59/UE, ni el Decret de 16 de març del 2015, li atribueixen.

Sosté que en les resolucions dictades no s'identifica el suport legal per bloquejar els actius, sinó que s'efectuen deduccions sobre la normativa, a la vegada que afirma que solament la UIFAND i l'autoritat judicial poden portar a terme el bloqueig.

En aquest sentit, en no tenir competència, el Tribunal de Corts ha dictat una resolució arbitrària en un afer administratiu i ha confós la denúncia de prevaricació amb la impugnació de la decisió de

l'AREB davant la jurisdicció administrativa, alhora que, en no pronunciar-se sobre els motius, ha incorregut en incongruència omissiva i ha vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció de l'article 10 de la Constitució i de l'article 6 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

2.4. Aquest Tribunal Constitucional no constitueix una tercera instància ni un tribunal suprem que pugui revisar, en qualsevol cas, l'aplicació i la interpretació de la llei efectuada pel Tribunal de Corts.

El recurs d'empara, fonamentat en una vulneració de l'article 10 de la Constitució, s'ha de limitar a analitzar, en el marc dels motius adduïts per la part recurrent, si ha existit una manca de motivació de les pretensions formulades o bé si el dret seleccionat o la interpretació d'aquest ha estat irraonable, absurda, il·lògica o inversemblant.

I és per això que aquest Tribunal va inadmetre a tràmit el recurs, ja que va considerar que el Tribunal de Corts havia donat resposta motivada a les pretensions de la part recurrent, sense que existís cap hipòtesi d'incongruència omissiva. Així, la Secció d'Instrucció Especialitzada 2 de la Batllia i el Tribunal de Corts van entendre que el tipus delictiu de la prevaricació no es podia produir perquè la decisió adoptada per l'AREB es fonamentava en criteris tècnics, de manera que mancava l'exigència de l'arbitrarietat i que la prevaricació no era només una decisió contrària a la llei, sinó que precisava un plus, consistent en què s'hagués dictat amb el coneixement que aquesta era injusta.

2.5. En aquest cas, queda manifestament palès que els recurrents empenen el recurs de súplica per tornar a reproduir l'argumentació del seu recurs d'empara ja inadmès per aquest Tribunal Constitucional sense que, en cap moment, les condicions d'admissibilitat d'aquest recurs excepcional (exposades en el punt 2.2) s'hagin acomplert.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal dels Srs. Amadeu Quintana Creus, Héctor Alonso Rengel, Jaime Biosca Puig, Maria Luisa Morassutti Fabris, Santiago Antonio Cardoso, Juan Ignacio Cardoso i Gabriel Pissani i de les societats PACIFIC REAL ESTATE, LLC, COLL DE JOU 1216, SLU, GFLAND, SLU, PROFESSIONAL LAW, LTD, MULTIPLE HOLDINGS LIMITED i SUNTRAS, SA, contra l'aute del Tribunal Constitucional del 17 de juny del 2019 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2019-31-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, l'11 de juliol del 2019.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat